

Tranziția energetică: cum va arăta România în 2040?

Citește, mai jos, transcrierea primului episod din seria pe 2024 a podcastului „EU și Energia”, realizat de radio Europa FM, cu sprijinul companiilor noastre și al Electripedia, hubul online de content care ne învață să fim smart pe energie.

170 de miliarde de euro a pierdut Europa, în ultimii cinci ani, din cauza schimbărilor climatice.

„Omul a devenit factor geologic, dar a devenit factor geologic prin emisii necontrolate, ca un mic vrăjitor, și a modificat compoziția atmosferei, începând cu era industrială.”

Dar, dincolo de bani, viața noastră se schimbă. Călduri, furtuni...

„Dacă aș încerca să descriu tranziția asta energetică, ar fi vorba despre un proces prin care încercăm să ne schimbăm modul în care producem, distribuim și consumăm energia.”

Vom avea însă o lume complet electrificată?

„Ne-am uitat, în primul rând, dacă, mental, suntem confortabili cu ideea ca să oprim, cu acea mașină, la drumurile mai lungi, după aproximativ două ore de condus.”

Cum ar putea arăta viața în 2040? Despre toate acestea, într-un nou sezon „EU și Energia”, un podcast Europa FM care ar putea să-ți reducă factura la curentul electric.

Bun găsit! Începem un nou sezon „EU și Energia”. Suntem Cătălin Striblea, Lucian Mircescu, expert politici în domeniul energiei la PPC România, și Mihai Bucureșteanu, editor [Europa FM](#). După cum ați văzut și în facturile voastre, Enel a fost preluat de [PPC](#), companie care ne sprijină în realizarea acestui podcast. Ne ajutăm și de informațiile furnizate de platforma [Electripedia](#).

Să purcedem, așadar! Ne propunem în acest sezon să vorbim despre cum va arăta lumea în care trăim, în 2040. Veți auzi de tranziția energetică. Știu, poate e un concept mai greu de înțeles, dar ar trebui să-l cunoaștem cu toții.

Vorbim despre rețele de transport de energie, surse regenerabile, panouri fotovoltaice și mobilitate urbană. Prieteni, trebuie să fim pregătiți, viața noastră se va schimba în următorii ani. De ce este atât de important să conștientizăm cu toții asta? Îl las pe Mihai Bucureșteanu să vă explice:

- Anul 2023 a fost declarat, la nivel global, cel mai călduros an din istorie. Au fost doi factori - schimbările climatice și fenomenul meteo El Niño. Potrivit experților, anul trecut a fost cu aproximativ 1,48 grade mai cald în comparație cu media pe termen lung, înainte ca oamenii să înceapă să ardă cantități mari de combustibil fosil. Temperaturile de la suprafața mării au depășit, de asemenea, maximele anterioare. Cu ce s-a confruntat Europa anul trecut? Valuri intense și lungi de căldură, furtuni puternice și incendii de vegetație. În luna iulie a anului trecut, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, Antonio Guterres, venea cu un avertisment dur: „era încălzirii globale a luat sfârșit și a sosit era fierberii globale”. Acesta cerea statelor măsuri imediate. Și... să aruncăm o privire și la ce a fost în România. 2023 a înregistrat o abatere termică de 2,3 grade față de normalul perioadei între 1981 și 2010, potrivit datelor prezentate de Ministerul Mediului. Ne amintim că, în iulie, au fost emise mai multe coduri roșii de caniculă, cu temperaturi de peste 42 de grade.

Da, știu că e greu de acceptat pentru unii dintre noi, dar asistăm la schimbări climatice majore. Numai ce am avut peste 34 de grade în luna aprilie. Roxana Bojariu este climatolog. Am invitat-o să ne povestească, pe scurt, ce înseamnă, de fapt, așa-numitele schimbări climatice:

- Omul a devenit factor geologic, dar a devenit factor geologic prin emisii necontrolate, ca un mic vrăjitor, și a modificat compoziția atmosferei începând cu era industrială. Practic, de pe la 1750 până în prezent am crescut nivelul de dioxid de carbon în atmosferă, foarte mult – al metanului, al oxidului de azot... Acestea sunt gaze radioactive care lasă să treacă lumina solară directă, dar rețin o parte din radiația de undă lungă, din radiația infraroșie pe care suprafața încălzită o emite. Și, atunci, în sistem se acumulează din ce în ce mai multă energie, pe măsură ce concentrațiile acestor gaze cu efect de ser cresc și concentrațiile cresc pentru că economia s-a dezvoltat până acum pe baza arderii combustibililor fosili. Un ciclu al carbonului pe care noi l-am scurtcircuitat. Practic, în sute de milioane de ani s-au format acești combustibili fosili și în sute de milioane de ani ar fi fost un ciclu care i-ar fi readus în atmosferă. Dar noi am ars acești combustibili fosili

În câteva sute de ani și, practic, am ajuns la această situație în care schimbarea climatică de acum nu se mai produce pe scări de timp de zeci de mii, sute de mii, milioane sau sute de milioane de ani, ci pe scări de timp mult mai scurte, de zeci – sute de ani. Și, atunci, problema este și de urgență climatică.

Cum se spune în popor... ne-am făcut-o cu mâna noastră. Și... vă propun să începem de aici: ce fenomene se vor accentua în viitor? Și apoi venim cu soluții și ce propun experții de la Bruxelles.

- Deja simțim efectele schimbării climei și în România și există, statistic vorbind, o tendință de a avea primăveri care se declanșează mai devreme, veri care durează mai mult și toate anotimpurile cunosc o creștere a temperaturilor. Dar, pe lângă creșterea temperaturilor, în toate anotimpurile avem fenomene extreme care își modifică statistica – adică valurile de căldură în sezonul cald devin mai intense, mai persistente, durează mai mult, dar și precipitațiile față de ce e acum vor continua să devină mai extreme, să crească intensitatea lor și în viitor. Ce va fi nou în viitorul relativ apropiat e că și cantitatea de precipitații în sezonul cald va fi mai mică. Numai că ea va fi repartizată pe episoade mult mai intense, adică vom avea o cantitate de precipitații vara care se va repartiza pe episoade mai puține, dar cu cantități de apă care vor determina episoade locale ce pot favoriza inundații rapide.

Și vara, vara va fi din ce în ce mai cald și aici ne punem întrebarea cum va fi viața în orașele noastre în aceste condiții. Evident, vom folosi mai multe aparate de aer condiționat și le vom folosi mai mult. Dar cât o să reziste rețeaua? Lucian Mircescu este expert în politici în domeniul energiei la PPC România:

- La București va fi foarte cald, ori asta vine și cu costuri. Dacă orașele se vor încălzi, automat va trebui să vii cu niște abordări pentru a gestiona schimbările astea climatice. De exemplu, dacă Bucureștiul se va încălzi peste măsură, automat va trebui să proiectezi orașul într-o manieră diferită. Va trebui să-ți protejezi clădirile, va trebui să instalezi și mai multe aere condiționate. O să explodeze consumul de electricitate, ceea ce oricum era previzionat în contextul unei Românie care se urbanizează. Dar va trebui să ai niște costuri, să integrezi niște costuri în bugetul tău care, în mod normal, n-ar fi trebuit să existe. Și e posibil că ele să fie și mai mari dacă nu luăm niște măsuri la momentul ăsta. Iar lucrurile astea nu sunt invenții. Adică există un

consens al oamenilor de știință care se adună la nivelul Națiunilor Unite și furnizează niște rapoarte cât se poate de ancorate în metode științifice, cu scopul de a-i determina pe cei care se află la putere, factorii de decizie, să ia câteva decizii.

Ca să frânăm efectele schimbărilor climatice și să nu ajungem la fenomene dezastruoase pentru umanitate. În Uniunea Europeană se vorbește despre decarbonizare în 2024. Adică, ar trebui să scădem emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55% până în 2030, comparativ cu cele din 1990. Datele de la Bruxelles arată că, în ultimii cinci ani, schimbările climatice au cauzat daune estimate la 170 de miliarde de euro societăților noastre. Așadar, cum reducem emisiile? Un mod ar fi așa-numita tranziție energetică pentru care ne pregătim. De asta l-am rugat pe Lucian Mircescu să explice acest concept despre care vom detalia mai multe și în următoarele episoade ale podcastului nostru:

- Dacă aș încerca să descriu tranziția asta energetică ar fi vorba despre un proces prin care încercăm să ne schimbăm modul în care producem, distribuim și consumăm energia. Practic, am face o trecere de la un model bazat pe arderea combustibililor fosili și de la un model centralizat de a distribui energia. Mă refer la faptul că, la momentul ăsta, o bună parte din producția de energie, în special energie electrică, are loc undeva la o distanță mare de locurile de consum, în niște unități mari ca dimensiuni și, prin urmare, energia e transportată pe distanțe foarte mari. Iar la sfârșit ai de-a face cu un consumator care așteaptă să intre electronul în casă. Și, la sfârșitul lunii, să plătească o factură pentru serviciul ăsta. Dar lucrurile se schimbă din perspectiva faptului că, de acum încolo, consumatorul va avea o relație mai degrabă activă cu sistemul energetic. În sensul în care poate, prin intermediul unei infuzii de tehnologie, să participe și el la producția asta de energie. Poate să-și moduleze consumul, poate să participe la câteva acțiuni de echilibrare a rețelei cu totul în ansamblu ei. Adică lucrurile nu se vor mai întâmpla așa ghidat de undeva.

Nu trebuie să privim această situație ca pe o corvoadă. Chiar deloc. Mai ales când vine vorba despre electrificare. Sunt, într-adevăr, o sumedenie de lucruri mici pe care le putem face să nu mai generăm, fiecare dintre noi, dioxid de carbon. Dar când vorbim despre tranziție energetică, adică folosirea din ce în ce mai mult a curentului electric – aici ne îndreaptă viața. Dar, totuși, o strategie pe energie regenerabilă vine cu riscuri. Din nou, Lucian Mircescu:

- La momentul ăsta, Uniunea Europeană consideră gazul natural drept un combustibil de tranziție. Adică, dacă modelul pe care îl imaginăm noi se referă la o trecere de la combustibili fosili la regenerabile – și când zic regenerabile mă refer, în special, la panouri fotovoltaice și la eoliene –, gazul natural e denumit combustibil de tranziție în sensul în care noi nu putem să facem trecerea asta imediat. Deci nu e ca și cum închidem termocentrale pe cărbune sau alea ineficiente pe gaz și trecem imediat la soare și vânt. Nu, va trebui să ai o perioadă în care să realizezi tranziția asta. Mai ales că și pentru a echilibra sistemul energetic ai nevoie de câteva surse de producție de energie electrică care să nu fie intermitente.

- Dar, dacă punem totul să ajungem să avem cea mai mare parte din producție pe soare și pe vânt, nu e periculos pentru noi că o să rămânem fără, la un moment dat?

- Că o să rămânem fără energie electrică?

- Da.

- Există pericolul ăsta. Tocmai de aceea ai nevoie de un sistem energetic mai degrabă continental decât unul național. Uniunea Europeană insistă foarte tare pe investiții în rețele – atât la nivel de distribuție, cât și la nivel de transport. Și transportul ăsta să fie interconectat între statele membre, astfel încât dacă ai, poate, o lipsă de vânt, în special să zicem, în România, nu e problemă, poți să te folosești, poate, de vântul din peninsula Iberică care, poate, la momentul ăla produce intens. Deci o abundență de regenerabile la nivel continental poate să rezolve problema intermitenței în anumite regiuni ale Europei. Asta unul la mână. Apoi ai avea nevoie și de ceea ce se numește „producție în bandă”, adică ai nevoie de niște centrale, niște surse de producție de energie electrică care să meargă continuu indiferent de fenomene meteo, să nu fie afectate de intermitențe. Ori aici ai, de exemplu, capacități bazate pe energie nucleară.

Până la o rețea continentală, trebuie să rezolvăm, însă, problemele rețelei de la noi din țară. În unele zone, aceasta este veche de zeci de ani.

- România, în particular, a cunoscut un boom recent de prosumatori. A crescut numărul lor fulminant în ultimii ani. Și apare discuția „băi, mai pot

rețelele să susțină integrarea și mai multor prosumatori?". Și realitatea e, la momentul ăsta, că ne cam apropiem de un plafon. Așa cum am zis și mai devreme, vorbim de o bidirecționalitate pe care rețelele nu au fost proiectate inițial să o susțină. Deci trebuie să ai un mediu care să favorizeze investițiile în rețele. Un mediu de reglementare.

- Bun, deci ne apropiem de un moment în care, cel puțin în anumite zone ale României – bănuiesc că așa funcționează, că e punctual sau, nu-mi dau seama, dacă la nivelul întregii rețele – , cineva o să spună aici „stop!”. București sau împrejurimile sale „stop!”, că nu mai avem rețea. Ne putem aștepta la asta?

- Da, da. Este o așteptare realistă. E ceva ce se poate întâmpla într-un viitor relativ apropiat. Se fac eforturi, adică inginerii de la nivelul distribuției încearcă să găsească soluții de gestiune. Dar, ok, o mică modernizare de o stație ici-colo, niște linii... nu pot să susțină un plan mai amplu de generare a unui număr mai mare de prosumatori.

Așa cum v-am spus mai devreme, aceste rețele vor trebui să suporte un consum mai mare de energie electrică. Pentru că lumea în care trăim tinde către o electrificare completă, dacă ne permiteți să spunem așa.

- Rețelele electrice, și nu doar din România, ci din întreaga Uniunea Europeană, au fost bazate pentru a servi un model de circulație a energiei electrice al anilor 50-60, cum am zis și mai devreme – ai niște energie produsă undeva la distanță foarte mare și, pur și simplu, distribuită către niște locuri de consum și energia curge unidirecțional, ca să zic așa. În momentul în care ai, de exemplu, prosumatori, trebuie să vorbim de bidirecționalitate – deci, în aceleași cabluri o să înceapă să circule energia și în sens invers față de cum știam până acum. Apoi, ai de-a face cu zone urbane. Toată Europa se urbanizează și o să-i crească adică, mă rog, Europa e deja destul de urbanizată, dar și Estul începe să se urbanizeze. Și o să ai trafic și mai mare de energie din simplul fapt că, așa cum ai zis și tu, apar, de exemplu, mașinile electrice. O să crească și consumul, căldura o să se realizeze folosind electricitate. Deci, clar vei avea nevoie de linii care să permită o circulație mai mare de energie electrică. Deci, va trebui să-i creștem capacitatea rețelei. Va trebui să o și modernizăm tocmai pentru a permite o circulație cât mai eficientă. Modernizarea asta se face prin digitalizare, în sensul în care trebuie monitorizat cu mare atenție cum anume circulă electricitatea în rețele astfel

încât să poți să o echilibrezi. Adică tot ce se produce trebuie consumat. Și, evident, dacă există nevoie de consum trebuie să ai și producție imediată.

Să ne oprim un pic la mașinile electrice. Piața a luat un avânt serios în ultimii ani în România. Sunt peste 40.000 de mașini electrice acum pe străzile din orașele noastre. Adrian Mitrea este jurnalist auto și conduce de mai mulți ani o mașină electrică. Între timp, și-a mai cumpărat una și pentru familie:

- Ne-am uitat, în primul rând, dacă mental suntem confortabili cu ideea ca să oprim, cu acea mașină, la drumurile mai lungi, după aproximativ două ore de condus, aproximativ 30 de minute, ca să alimentăm și să mergem mai departe. Pentru că, uneori, am parcurs și distanțe mai mari decât autonomia mașinii care, în extraurban, e undeva în jurul a 200 de kilometri. Deci, practic, orice drum mai lung de 200 de kilometri presupune o pauză de vreo 30-40 de minute în care alimentezi și mergi mai departe încă 200 de kilometri să zicem, în medie. În primul rând, asta a fost întrebarea pe care ne-am pus-o – dacă am fi confortabili cu ideea asta, până când tehnologia se maturizează și o să apară o mașină mai performantă decât ce puteam să luăm la vremea respectivă. Și asta era singurul impediment, de fapt, impediment la care amândoi am zis „Da, e ok asta, nu e o problemă!”. Și, ulterior, când am luat a doua mașină electrică, prima a rămas cumva ca o mașină de oraș cu care merge soția mea mai mult, iar eu ocazional, iar cea de-a doua, având și bateria aproape dublă față de prima, deja e în zona de autonomie peste 300-350 de kilometri și deja cu asta putem să mergem oriunde. Și am fost inclusiv până în sudul Spaniei cu ea, deci nu e o problemă. A contat mai puțin partea asta cu mediul și cu ecologia. Nouă ne-a plăcut, efectiv, cum merge mașina, cum se simte, cât de confortabilă este, puterea, silențiozitatea... Și sigur că și partea de ecologie contează, în sensul în care e plăcut să știi că pornești o mașină dimineața care nu miroase într-un fel, care nu bârâie sau ceva de genul ăsta. Cel mai important criteriu de achiziție a fost cel economic. E o mașină ieftin de folosit ulterior după achiziție, chiar dacă achiziția inițială e un pic mai costisitoare, dar kilometri parcurși ulterior sunt foarte, foarte accesibili ca preț.

L-am rugat pe Adrian Mitrea să le ofere câteva sfaturi celor care au de gând să treacă de la motorul termic la cel electric:

- Să ia în calcul să renunțe de tot la combustie, pentru că greșeala pe care o fac mulți este să considere că mașina electrică va fi a doua mașină din familie

și că o vor folosi așa, doar prin oraș. Dar, în realitate, când apare o astfel de mașină – chiar dacă e una de buget mai redus sau poate chiar una la mâna a doua –, toată lumea vrea să meargă cu ea. Toți membrii familiei respective – dacă sunt soț-soție, eventual poate vreun adolescent al familiei sau mai știu eu ce –, toată lumea o să vrea să conducă mașina aia. Pentru că e mai confortabilă, mai silențioasă – pur și simplu merge mai bine. Și, atunci, dacă te limitezi și cumperi din prima o mașină electrică fie la mâna a doua, fie nouă, dar cu niște specificații mai modeste, adică mașini din categoria sub 30.000 de euro, să spunem, s-ar putea să vrei să o folosești la drumuri lungi, dar să găsești treaba asta un pic peste mână. Din diverse motive – se încarcă mai lent, adesea, sau nu e suficient de mare sau de confortabilă. Și, atunci, dacă cineva e în situația în care nu pleacă chiar de la zero cu mobilitatea, în general, – adică nu vorbim acum că te-ai teleportat la 30 de ani vârstă și n-ai nici casă, nici mașină, nici nimica și vrei să cumperi o mașină de 40.000 sau de 50.000 – sigur că n-ai cum să faci asta, că e scump. Dar dacă ai 30 – 40 de ani și ai deja o mașină care, poate, valorează la mâna a doua 7.000 – 8.000 – 10.000 de euro, poți să iei în calcul să o vinzi și, pentru diferență, să faci un leasing sau un credit pentru a lua o mașină electrică pretabilă pentru toate drumurile pe care vrei să le faci. Pentru că o să-ți placă atât de tare încât nu o să vrei să mai conduci altceva.

Mă întorc la Lucian Mircescu acum. Pe lângă panourile fotovoltaice, pentru care statul oferă deja un sprijin, avem și pompele de căldură, care pot fi montate și pentru un întreg bloc:

- Practic, renunți la mijlocul de producție a agentului termic din apartament. Anume la acea centrală pe gaz. Practic, vei primi căldură de la unitatea de producție a blocului. Sigur, lucrurile astea nu o să vină gratis, vor costa, pentru că presupun niște modificări. Dar, în același timp, și o centrală pe gaz se schimbă, că și aia are o durată de viață finită, în definitiv. Previziunea e că toate aceste pompe de căldură să devină din ce în ce mai ieftine.

- Și, dacă stai la bloc, curentul îți va fi livrat de rețeaua respectivă, acolo nu poți să pui panouri fotovoltaice, am mai văzut în unele zone ale lumii, dar e greu de împărțit consumul.

- Poți să faci, dar trebuie văzut consumul ăsta de energie electrică. Nu înseamnă că vom deveni cu toți independenți, în sensul în care ne lipsim de rețea. Adică nu trebuie să ne gândim la așa ceva. Nici nu ar fi eficiente, din

perspectiva costului. E bine să ai o relație de simbioză în continuare cu rețeaua. Adică, fără rețea, ce faci acum?! Îți acoperi toată gospodăria sau îți lipești panouri fotovoltaice pe tot blocul, în disperarea de a obține independență energetică? Este cât se poate de costisitor, nu are niciun sens să se întâmple lucrul ăsta. Deci, nu, în continuare vei fi legat de rețea, în continuare te vei aproviziona de acolo cu curent electric, dar vei avea și tu, poate, o mică rezervă, care să te ajute să-ți mai reduci din cost. Ca să dau un exemplu foarte concret, la momentul ăsta, în cam mai toate sistemele energetice ale planetei, vreo 10% din capacitățile de producție sunt dedicate pentru a acoperi cu un consum de vârf cam de vreo jumătate de oră, în fiecare zi.

Vreau să vă punem într-un context mai larg și informația care a fost deja prin presa de la noi. Și, mai ales, în mediul online: de ce nu ne scad facturile dacă astăzi întâlnim prețuri negative la energie pe bursă?

- În primul rând, avem de-a face cu o piață. Piață înseamnă cerere și ofertă. Cu cât ai o ofertă mai competitivă, mai abundentă, poți să ajungi și la un preț scăzut – vorbim de termen mediu către lung. Acum, știu care este oful cetățeanului. Tot aud, și acum așa cita, mai degrabă, „tot văd în presă că, uite, se vinde energia la un preț foarte redus în Spania, cu aproape 0 euro / MWh, de ce nu se vede și în factura mea?”. Pe termen scurt nu o să se vadă, pentru că ai un contract deja semnat cu un furnizor, care se întinde pe un an întreg, apoi faptul că ai un interval de câteva ore cu niște energie care se vinde la prețuri aproape de 0 nu înseamnă că o să îi afecteze esențial portofoliul furnizorului. Dar dacă situația asta continuă ani și ani, automat furnizorul o să cumpere o energie ieftină și se va vedea în prețul facturii consumatorului final. Schimbarea nu o să fie imediată. Clar, nu o să fie imediată. Dar, altfel, în măsura în care ai o piață robustă care funcționează – în termeni de producție fizică, așa cum am povestit mai devreme și apoi ai și reglementările potrivite care să protejeze dinamica de piață, adică să nu fie cineva care să o domine, să nu ai o intervenție ciudățică a statului, astfel încât să plafoneze poate niște prețuri sau să le mențină captive într-o zonă anume de preț – atunci, pe termen mediu către lung se poate ajunge la prețuri ceva mai bune.

O mare așteptare este ca statele noastre, deci și cel român, să se implice în această tranziție energetică. Ce se așteaptă, de fapt, de la stat?

- Să creeze un cadru de reglementare predictibil și unul care să împingă o eficiență mai mare în producția de energie, o eficiență mai mare în distribuția de energie. De exemplu, la distribuție vorbim de consum propriu tehnologic. Consum propriu tehnologic înseamnă, practic, acea cantitate de energie electrică folosită de rețele, de ele însele, tocmai ca să împingă toată electricitatea pe care o preiau de la termocentrale, hidrocentrale și așa mai departe. Ori dacă sunt făcute niște modernizări ale rețelei poți să scazi, poți să reduci din consumul propriu tehnologic, iar lucrul ăsta o să se regăsească în factura omului, că dacă ai făcut niște investiții ți-ai scăzut costurile – o parte din costurile alea îți revin ție ca profit, dar o parte revin ca profit și pentru consumator, că o să-i scadă factura.

La final, ne-am propus să demontăm câteva mituri despre această tranziție energetică. L-am rugat pe Mihai Bucureșteanu să facă asta:

- O să ne coste această tranziție energetică? Evident, dar nu trebuie privită ca un cost, ci ca o investiție pentru generațiile următoare, iar prin această tranziție Europa va încerca să obțină securitatea energetică. Am văzut cu toții ce s-a întâmplat imediat după izbucnirea războiului din Ucraina sau cum influențează conflictul din Orientul Mijlociu piața carburanților. Sunt fonduri suficiente la nivel european. Un alt mit este legat de cine impune această tranziție. Răspunsul este simplu și l-am detaliat la începutul episodului. Cred că fiecare dintre noi a observat că vremea nu mai e la fel, cu 34 de grade în luna aprilie. Așadar, nu impune Bruxellesul. La începutul anului, Comisia Europeană a prezentat un obiectiv pentru 2040: reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ale blocului comunitar cu până la 90% în comparație cu nivelul din anii 90. Sunt mai multe puncte în acest plan, le vom discuta pe parcursul podcastului. Propunerea Comisiei a venit în urma, atenție, unei consultări publice care a avut loc în perioada 31 martie – 23 iunie anul trecut. Ce urmează? Pentru că suntem în an electoral, noua Comisie va trebui să pună în dezbatere, cu statele membre, planul pentru o Uniune Europeană cât mai curată.

În următorul episod vom discuta pe larg despre rețelele electrice. În acest sezon din podcastul „EU și Energia”, vrem să aflăm cum va arăta societatea în care trăim în următorii 20 de ani. Lumea se schimbă – avem război la graniță, conflicte militare în Orientul Mijlociu. Dar cea mai importantă provocare pentru umanitate este salvarea planetei. Sau, hai să nu-i spunem așa, salvarea condițiilor de viață cu care suntem obișnuiți. Nu o facem doar

pentru noi, o facem și pentru generațiile viitoare. Adică pentru copiii noștri. Ne auzim în curând!

PPC ți-a prezentat „EU și Energia”. Pregătește-te astăzi pentru energia viitorului și află totul despre dreptul tău la energie. Urmărește în întregime, pe Europa FM, podcastul „EU și Energia”, susținut de PPC.